

השלישי הבוכה

בין חתנים. זה היה **משה יסעור**, עורך הבמאי של דויד לוי. בימים הראשונים של השבוע הוא עבד במרץ, למרות מצב-רוחו הרע. לאחר מכן הוא הניח את עבודתו, נעלם מהתיאטרון לכמה ימים. את הסיבה למצב-רוחו הרע אפשר היה למצוא בידיעות המשמחות שהתפרסמו ה' שבוע בעיתונים.

הבמאי **פיטר פרייזשטאדט**, סיפרו העיתונים, נכנס כבר לתוך המטוס, העומד להמריא לחינה, כשלתפעה התחרט. דלת המטוס נפתחה, הוא ירד בכבש המעלות, חזר לנמלה-תעופה כדי למצוא שם את ידיתו, שבאה להיפרד ממנו.

הידידה, שחקנית האוהל **בקי סוזי**, נפלה בשמחה לזרועותיו. הווג המאוחד מחדש ימשיך לעודד זה את זה בעבודתם המשותפת, הוא כבמאי והיא כשחקנית. אגב, עוד לפני שהמריא פיטר, הציגה אותו סוזי בפני הוריה בירושלים.

"זוהי ידידות נפלאה", הצהירה בקי סוזי המאושרת בפני העיתונאים.

היא כבר שכחה את הידידות הנפלאה שקישרה אותה במשך שנתיים עם **משה**

האושר הוא דבר מוגבל מאוד. הוא אינו מספיק בשביל כולם. כדי להינתן לאחד, הוא צריך להילקח מהשני. השבוע, באחירה האופטימית השוררת ב' תיאטרון החיפאי בחזרות על הצגת אנדות למבורגים, היה איש אחד שהתהלך כאכל

זיו באפלה

בחזית **זיוה רודן** שורר שקט מוחלט בזמן האחרון. שום תמונות-עירום מס' עירות, שום רומן מפורסם, שום שמלות מרעישות. אפשר להשתגע.

אבל כל זה רק מראית-עין. האמת היא שאירעו לה הרבה מאורעות בזמן האחרון, רק שהעיתונים פשוט בגדו בה. הם פסקו לדווח עליה, באופן זדוני לחלוטין.

למשל, האם מישהו בציבור יודע ש' זיוה קנתה לעצמה זירה בת שני חדרים, בצעה אותה וריהטה אותה במו ידיה? לא! אף אחד אינו יודע. כל זה משום שהעיתונים לא טרחו להודיע לו על כך.

אז, האם מישהו יודע שהכלב הקטן החמוד שלה אכל חצי עוגה, במסיבה שערכה לכבוד **שייקה אופיר**?

עוגה שלמה? עוגת שוקולד גדולה, ש' הגושה לו על מגש מיוחד. עוגה שזוהה אפתה במו ידיה.

איש אינו יודע על כך, משום שהעי' הוטאים לא טרחו לכסות את המאורע.

הם משאירים את הציבור בחוסר-ידיעה מוחלט. באפלה.

בשבילי אמנם הנשואין הם דבר קדוש. לדעתי אסור להתחתן במחשבה שהנשואין עלולים להסתיים בגירושין. אבל אני ובעלי לא מצאנו שפה משותפת. הבעיה לא היתה זו שהוא היה תמיד איתי ושומר עלי. אילו היה עולה בדעתי לעשות משהו, הייתי יכולה לעשות זאת אפילו תחת שמירה.

"הבעיה היתה עמוקה יותר. מלכתחילה היתה זו טעות מצדי להינשא. הייתי ילדה כשהתחתנתי. בגיל עשרים ואחת כבר יודע עים היכן נמצאים בחיים. הגעתי למסקנה שזה לא זה. נשואי היו טעות, וטעות אפשר תמיד לתקן. ביזבזתי ארבע שנים לריק, ואני רוצה להחזיר את הזמן שאבד לי. אין זו אשמתי וגם לא אשמת יצחק, ש' אנחנו נפרדים. פשוט, רק במשך השנים הרגשנו בזה שאין אנו מתאימים אחד ל' שני."

בתור נציגת הציבור הישראלי שוחר ה' דעה, פניתי אל יונה לוי וביקשתי ממנה לספר לי את האמת המרעישת בלבד. היא סיפרה: "הפחדן הזה", אמרה, "לא יעז לבוא לארץ. אם הוא ידבר שטויות, אז אני יש לי מה לספר. יש לנו תיק שלם ברבנות. יש לי הוכחות מלאות לכך שהוא גיטה לעשות ממני רקדנית בארים. הדבר היחיד שהוא אוהב, זה כסף. אני יכולה לספר עליו סיפורים בלי סוף, אבל אני מנסה לשמור על גירושין שקטים יותר. אחת הסיבות שאני לא נוסעת לפאריז, ולכל מיני מקומות אליהם הזמינו אותי, היא שאני רוצה לקבל את הגט כמה שיותר מהר. אני מטפלת בזה."

בינתיים ממיטה יונה לוי להסעיר את הקהל הבא לראות אותה בנאסר א-דין. שנים מתוך קהל אנונימי זה מוסערים ממנה באופן בולט ונראה לעין. האחד הוא חבר קיבוץ, המבקר אותה בקביעות. השני הוא רקדן בשם אהוד, המעריך אותה עוד מומן היותה יחד עימו בלהקת הריקודים של **מיא ארכטובה**.

אורחי ישראל, הערים למתרחש בעולם, יכולים לצפות בעתי הקרוב למאורע בעל חשיבות ממדרגה ראשונה. **יצחק אליעזר רוב**, בעלה של **יונה לוי** (אליעזרוב), עומד להגיע לארץ ולמסור לציבור את כל האמת על חייה-הנשואין שלו.

במכתב ששלח לי מפאריס הוא מודיע: "אני מתכוון שבשבעות הקרובים לחזור ארצה, לאחר הופעות ברחבי צרפת עם

יצחק יונה לוי

שלישיית הופה היי, ולהביא לידיעת הציבור את דברי, שבחדאי יהיו נכונים." לעת עתה הוא עדיין אינו מוכן למסור פרטים נוספים. הוא יכול רק להגיד שהוא בכלל לא כועס על אותו עתונאי מסויים, הוראה את עצמו אחראי לה ולחלם לעשות ממנה כוכבת-סרטים על חשבון חייה ה' פרטיים. הוא לגמרי לא כועס על זה. יש משהו הרבה יותר מפוץ, הוא מודיע. לפני שלושה שבועות, כשסיפרה יונה לכתב העולם הזה על נשואיה, אמרה:

סוזי ופיטר

יסעור, איתו חיה במשך שנתיים בכית משותף. אגב, בקי היא בעלת עבר תיאטרוני חד גוני. כל תפקידיה הגדולים היו תפקידי משרתות. היא היתה משרתת בויקטור, היא משרתת בכד השבור, הצגה אותה ביים ידידה החדש. לכל המשרתות שהיא גילמה היה חזה יפה וגלוי. כשהיא באה לחזות בכבודה של א' להצליח בעסקים, היא נראתה לגמרי לא כמו משרתת. רק החזה נשאר כזה.

אצל שיבא. אחר-כך עברה יהודית לגור במלון, נעדרה עליי ידיה. אחר-כך היא נשארה שם באופן עצמאי, ללא כל עזרה וידידות. היא כבר עמדה לחזור לארץ ולהחליף את כל רקניה בצבא-הגנה-לישראל. אבל ברנע האחרון, באורח פלא, היא הכירה אמריקאי טוב, שהציע לה הצעת-נישואין לאחר חמישה ימי היכרות. היא הסכימה, שלחה שלושה כרטיסי-הזמנה, בצירוף שלושה כרטיסי טיסה, לשלושה מבני משפחתה.

האם נכון ש:

- משורר ידוע, בעלה של ציירת, עזב את ביתו, את אשתו וילדיו, עבר לגור בבית מסויים בתל-אביב, בו מת' גורת גם משוררת יפה שהתפרסמה בזכות הרומנים שניהלה עם גברים נשואים, ביניהם אדריכל ידוע?
- ששדרן-רדיו ידוע מנהל רומן עם צרפתייה, אותה הכיר בעת השתלמותו בחוץ-לארץ?
- שעתיד נשואיהם של יורם מטמור ואשתו קטי מוכרע בימים אלה, ב' עת הביקור שהוא עורך בעיר מגוריה באיטליה?

דיקוד כלפי מעלה

עד עכשיו היה ברור שהעתיד הסנסימטלי של **יהודית פרי** יתרכז בשטח הריקוד. יהודית, שהיתה רקדנית בלהקת כרמון, שימשה כבת-זוגו הקבועה של ריקדן ה' לחקה **זמיר זיו**.

אבל יהודית לא נשארה דורכת במקום אחד. היא גדלה ובגרה ויפתה, הפכה בחזרה לזמירה מאוד. עובדה: היא זכתה בתואר הרם של מלכת-החן הישראלית.

בתור מלכת-החן ציפה לה עתיד ג' דול. אנשים החלו מבחינים בה ברחוב. היו מצביעים עליה ואומרים: "הנה מל' כתיחתן של ישראל". היא הפכה מפורר' סמת, נסעה פעם אפילו למיורקה, ב' תור נציגת החן של ישראל.

מוזן שבמצב כזה היא יכלה להרשות לעצמה לספס בדרגה אחת. היא עזבה את ידיה הרקדן ולקחה לעצמה כידד את מנהל להקת הריקודים בעצמה — **גדליה שיבא**. השניים נסעו לניו-יורק. היא התארכה

פרי

של מנהל ארקיע, צעיר מוכשר ויפה-תואר, שהוא גם מנהלה של לשכת-המסחר ישראל-אמריקה, ובעלה לשעבר של דימלת אל על.

אליזא זור

נוער הזהב

למה זה מוכרח לקרות לכל הנשים הזו' הרות? בהתחלה זה קרה ל**אליזבת פיי לור וג'ינה לונדברויג'דה**, הן הופיעו במסיבה במוסקבה, כשהן יפות ובלעדיות, שתייהן באותה שמלה מפוארת. הן הסתכלו באיבה אחת על השנייה והתעלמו בשנאה אחת מנוכחותה של השנייה.

אחר כך זה הוצג באיך להצליח בעסקים. כל נשות ההצגה הולכות לקנות לעצמן שמלה אכסלוסיבית מפוארת, כדי להופיע בה במסיבה הגדולה. הן מגיעות למסיבה — כולן באותה שמלה בדיוק. את זה ראו כולם. אך לא כולם ראו את ההמשך.

סחוף למעגל הגיר

לפני שנתיים היא היתה נערת-החודש של העולם הזה. היא הגיעה לזה בכוחות עצמה, לאחר שהשתתפה בהצלחה בחזרות למעגל הגיר הקוקאזי.

לפני שהיתה נערת-חודש, היתה נערה אמריקאית פשוטה ונחמדה, המנסה להצליח בעסקיה-הבמה באמריקה.

כשהיתה **אליזא זור** קטנה ורקדה ב' הצגות בית-הספר, ניבאו לה כל רואיה עתיד מזהיר בתור שחקנית גדולה. הנבר' אות עודדו את רוחה, והיא החליטה להיות שחקנית גדולה. זה קרה בעיירה קטנה ליד פילדלפיה.

כשהעתידי המזהיר הגיע, היא התקבלה ללהקת בקס קאוני פליירט בתור עוזרת לבמאי. עוזרת למאמר ועובדת-ניקיון. בזמנה הפגוי היא עקבה אחרי השחקנים, הסתכלה בהם בשעה ששיחקו, ולמדה.

לאחר שרכשה נסיון הסתכלותי עשיר, החליטה שמקומה בניו-יורק. היא נסעה לשם וזכתה למקום בין אלפי השחקנים מחוסרי-העבודה בעיר הגדולה. בהתחלה ניסתה ללמוד בחוג לדראמה, אחר-כך ראתה שאין לו מה להציע לה. היא עזבה את ה' חוג והחלה עובדת כרוגמנית ומלצרית.

לאחר חמישה חודשים של עבודה מפרסית, זכתה סוף-סוף לתפקיד ממשי בהצגה. זה היה מחזהו של המחבר הרוסי ליאוניד אנדרייב, מקבל הסטייה. היא שיחקה שם יום אחד, וההצגה הורדה מהמבמה.

היא לא החייאשה. המשיכה לחפש עבודה וקיבלה בסוף תפקיד במחזהו לשטקט טבע השניים. אחר-כך היתה הדרך כבר פתוחה לפנייה. היא זכתה לתפקיד בטלביזיה וב' מחזה המתבסס על ספרו של ג'אן הרסיי, החומח.

היא היתה ממיטיבה בדרך זו, לולא פגשה יום אחד ב**שושנה שני**. שושנה סיפרה לה על ארץ-ישראל והיהודים. היא הבינה שתאום שלא זו הדרך, שמקומה, כמו כל יהודיה נאמנה, הוא בישראל. היא למדה עיבירת ועלתה ארצה.

היא המשיכה ללמוד עברית באופן קיב' לה תפקיד בחור אשת המושל במעגל הגיר ובתור נערת-החודש בהעולם הזה. אחרי זה היא חזרה לאמריקה. השבת היא נישאה בהצלחה ל**אלי הוזמן** (27), בנו